Neobhodno potrebno je, da se vse napravi, znižati doslej v inozemstvu sprejeta posojila. Zato se mora povišati produkcijsko silo Francije.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 20. februarja. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Južno-vzhodno od Focsani prinesle so napadalne čete 3 strojne puške in en minski metalec iz sovražnih jarkov. V pokrajini Ludowe razstrelili smo neko rusko utrjeno hišo. Ob Narajowki živahni topovski boj. Pri Radziwilowu je eden naših letalcev neko rusko letalo sestrelil.

Italijansko bojišče. Včeraj popoldne je sovražni artiljerijski ogenj ob primorski fronti med Plavo in morjem na severu pridobil. Ponoči prišlo je le do posameznih ognjenih napadov. Ob tirolski fronti je bila italijanska artiljerija zlasti v odseku med Torbole in Lappio devnejša nego navadno.

Južno-vzhodno bojišče. Južno-vzhodno od Berata praske poljskih straž.

Namestnik generalštabnega šefa
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 20. februarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Pri armadi vojvode Albrechta izjalovil se je dopoldne en ognjeno pripravo zapričeti sunek Angležev napadno od Messimes. En oficir in 6 mož je ostalo v naši roki. — Armada prestolonaslednika Rupprechta. Ob fronti Ancre bilo je nekaj angleških poizvedovalnih sunkov zavrnjenih. Na severnem bregu Ancre presenečil je neki oddelek angleško vojažo in pripeljal 7 vjetih seboj. Po kratkem ognjenem učinku vzele so naše napadalne čete neko postojanko južno od Le Transloy v naskoku in so vjele posadko **30 mož.** Armada nemškega prestolonaslednika. Champagni in v Vogezah potekla manjša podjetja Francozov za nas brezuspešno. Na severno-vzhodni fronti od Verdune na posrečil se nam je udarec proti neki sovražni postojanki, ki je bila pri belem dnevu vzeta.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. V posameznih oddelkih je bila živahna artiljerija delavnejša nego v prejšnjih dneh. — Armada Mackensen. Pri Rafalesti ob Seretu vdrle so napadalne čete v rusko postojanko in se vrnile po uničenju sovražnih bivališč z **11 vjetimi** ter večimi strojnimi puškami.

Makedonska fronta. Med Varardarjem in jezerom Doiran ležal je do mile noči čera ljuti ogenj na naših postojankah; napad se ni izvršil.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Vojna na morju.

Od 1. do 8. februarja 146 ladij potopljenih.

K.-B. Amsterdam, 15. februarja. Do vključevši 8. februarja došla so pri Lloyds poročila o izgubi 146 ladij, ki so bile od 1. februarja ali potopljene ali pa so posrečile.

Dva angleška parnika s pšenico potopljena.

K.-B. Barcelona, 16, februarja. Zastopnik Wolffovega urada poroča: Iz Aleksandrije tu-sem došlo parniško moštvo poroča, da sta bila od 20. do 29. januarja 2 s pšenico naložena angleška parnika od 9.000 in 10.000 ton pred pristanom od neznanega podmorskega čolna potopljena. Pristaniški delavci v Aleksandriji poročajo, da se med vozeče angleške bolniške ladje izključno prevažanje čet in vojnega materijala v Solniki rabijo.

Francoski torpedni čoln izgubljen.

K.-B. Lugano, 16. februarja. Francoski torpedni čoln „317“ je bil dne 28. decembra izgubljen.

Angleški premog — podržavljen.

K.-B. London, 15. februarja. Reuterjeva pisarna poroča uradno: Sklenilo se je, da je angleški trgovinski urad vse uradnike za dobo vojne v svojo last vzel.

Dansko paroplovstvo popolnoma vstavljeno.

K.-B. Kopenhagen, 15. februarja. Pogajanja med lastniki in mornarji zaradi povišanja vojnih doklad in zavaravalnih svot so se izjalovila. To pomeni popolno vstavljenje danskega paroplovstva.

Cesar Viljem svoji mornarici.

K.-B. Berlin, 15. februarja. Današnji mornariški naredbeni list objavlja sledeče povelje cesarja Viljema:

„Moji mornarici!

V predstoječem odločilnem boju ima moja mornarica nalogo, angleško vojno sredstvo izstradanja, s katerim hoče naš najstrašnejši in najtrdovratnejši sovražnik nemško ljudstvo premagati, proti njemu in njegovim zaveznikom obrniti potom boja zoper morski promet z vsemi nam na razpolago stoječimi sredstvi. Pri temu bodo stali podmorski čolni v prvi vrsti. Pričakujem, da bode to v modri previdnosti tehnično izborno razvito, na dobra pristanišča podprto orožje v skupnem delovanju z vsemi drugimi bojnimi sredstvi mornarice in nošeno od duha, ki mu je v celem poteku vojne krasne čine omogočil, bojno voljo naših nasprotnikov zlomilo.

Veliki glavni stan, dne 1. februarja 1917.

Viljem.“

En podmorski čoln potopil 35.000 ton.

W.-B. Berlin, 15. februarja. Podmorski čoln, katerega dosedanji uspehi so se dne 9. februarja naznanili z 16.000 tonami, je skupno 35.000 ton potopil.

112 ladij v prvi polovici februarja potopljenih.

Berlin, 17. februarja. Admiralni štab razglaša: V prvi polovici februarja se je skupno 112 sovražnih ladij z 250.705 tonami od naših podmorskih čolnov potopilo.

En podmorski čoln v 24. urah 51.800 ton potopil.

W.-B. Berlin, 16. februarja. Tekom 24 ur je eden naših podmorskih čolnov zopet potopil: eno pomožno križarko z 20.000 tonami, dve pomožni križarki ali transportna parnika, vsak 13.600 ton, en transportni parnik od 4600 ton, skupaj torej **51.800** ton. — Od dne 13. t. kot potopljenih poročanih 6 parnikov in ene ladje na jadra od skupnih 25.000 ton peljal je en parnik 1000 ton mrve, 1500 ton pšenice in 2000 ton ovsa, en drugi parnik pa 5000 ton petroleja za Angleško. Kot vjete se je pripeljalo: 3 kapitane, 2 inženirja in enega telegrafista. Dva teh parnikov sta bila oborožena.

Podmorski čolni v Srednjem morju.

K.-B. Berlin, 19. februarja. V zatvornem okrožju Srednjega morja bilo je v zadnjih dneh potom podmorskih čolnov večje število vrednih sovražnih ladij potopljenih, med njimi en polno zasedeni veliki italijanski parnik za prevažanje vojakov, dva oborožena parnika s 3000 do 4500 tonami z važnim tovorom za Saloniki, italijanski parnik „Ozeania“ (4217 ton), francoski parnik „Montventaux“ (3233 ton) in francoska barka „Aphrodite“ (6000 ton) z železom v Italijo.

En „Zeppelin“ nad ruskim otokom.

W.-B. Berlin, 19. februarja. Uradno se razglaša: Dne 18. februarja napadla je ena naših pomorskih zračnih ladij pristaniške in vojaške naprave od Arensburga na (ruskem) otoku Oesel z razstrelnimi in požarnimi bombami. Opazovalo se je dobri uspeh. Sovražni odporni ogenj bil je brezuspešen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nemški cesar o vojni in Avstro-Ogrski.

Ko je nemški cesar zadnjič na Dunaju bival, *je povabil k sebi tudi pesnika Hans* Müller, s katerim se je dalje časa pogovarjal. Müller pripoveduje m. dr. sledeče:

Omenil sem pismo nemškega cesarja na državnega kanclerja, v katerem je vtemeljil mirovno ponudbo osrednjih sil. Cesar Viljem je odgovoril:

„To pismo je moralo biti pisano, ta korak se je moral storiti. Zdaj vè vendar celi svet, kdo so tisti, ki nalagajo človeštvu nadaljne muke“.

Müller poroča nadalje dobesedno: „In stala sva nepričakovano v pogovoru o zadnji fazi vojne. Ko bi mogel glas nravnosti, pa tudi glas znanja ponoviti, s katerim izraža cesar Viljem krasno svojo zavest! V vsaki naših hiš bi se odprlo eno okno, skozi vsako odprto okno bi nam sijalo novo spomladansko solnce jasno na mizo! Kajti cesar ne dela besed; on zaupa, kakor mož, ki je vsaki nevarnosti očitno v obličje pogledal. In še nekaj: on ljubi Avstro-Ogrsko iz srca!

„Ali se že pozablja“, je cesar vprašal, „da ententa morilce nadvojvode Franc Ferdinanda varuje? Kako kratek je spomin sveta! Ko sem danes obersta dvornega mojstra Mojega pokojnega prijatelja, barona Rumerskircha videl, prvič po onih spomladanskih dneh v Konopištu, prišlo mi je zopet prav močno na zavest: Nad našimi sovražniki leži pač že od začetka sem senca zločina! Na naši strani je pravica in nravnost — in da se temu pomaga do triumfa, mora nam biti vsako čisto orožje dobro došlo“.

Vir izobrazbe in zaupanja je, slišati cesarja Viljema govoriti o najojstrejšem orožju, o novi vojni podmorskih čolnov, katerega uspeh — vojaško, politično in psihologično — že zdaj kot jako pomemben ceni.

„Poglejte vendar evropejske nevtralce“, je zaklical, „čitajte švedski odgovor, ta kakor za večnost pisani dokument! Zdaj vedo pač že nevtralci vsi skupaj, kako zamorejo ceniti našo moč, pa tudi našo voljo k miru! Prvič stoji v gotovem zmislu izražena volja malih držav proti angleškemu svetu, in Napoleonova kontinentalna zatvorba postane iz sanj resnica, ki zadene Anglijo težje nego vse dosedanje.“

Omenil sem — namreč dr. Müller — da tudi pri nas prebivalstvo trdno in požrtvovalno pri zadnjemu sklepu stoji. Cesarja Viljema oko se veselo zabliska, on pokima z glavo in pravi navdušeno: „Ja, to vem, in srce mi razveseli, kako krasno Vaši plavi fantje (mornarji) z mojimi skupaj delajo. Tu tiči velika misel, to ima svoj cilj, to gre naprej!“

S tem je bila avdijenca pri kraju. Avstrijsko ljudstvo veseli prav posebno, da ima nemški cesar tako visoko mnenje o njem in da zna junaštvo naših vojakov tako visoko ceniti. Z zaupanjem kakor cesar Viljem zremo i mi v bodočnost!

Amerika — „malerika“.

Precej časa je že, odkar je predsednik Združenih držav severne Amerike Wilson kakor beli golobček frfotal nad vojujočimi se državami in žvižgal sladke melodije svetovnega miru. Medtem pa so dolarski knezi s pritajenim smehom izdelovali velikanske množine vojnih sredstev za naše sovražnike ter sipali v svoje nenasitne žepe ogromne milijarde. Ladja za ladjo, parnik za parnikom,